

Н. В. Левченко

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

викладач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи

ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ДОПОМОГА СІМ'ЯМ З ДІТЬМИ, ЯКІ МАЮТЬ ОПОРНО-РУХОВІ ПОРУШЕННЯ

Проблема надання допомоги сім'ям з дітьми, які мають опорно-рухові порушення належить до числа найбільш актуальних, тому що зростання чисельності інвалідів виступає в якості стійкого явища нашого соціального розвитку.

Проблемі правого соціального захисту інвалідів присвячені праці Н. Болотіної, Т. Белицької, О. Козачук, Л. Ляміної, Л. Фокас, І. Ямкової та ін.

Відповідно до Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» державну допомогу можуть отримати сім'ї з дітьми за наявності таких підстав: допомога у зв'язку з вагітністю та пологами; одноразова допомога при народженні дитини; допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку; допомога на дітей, які перебувають під опікою чи піклуванням; допомога на дітей одиноким матерям [3].

Проаналізувавши ряд державних нормативно-правих актів, можна зазначити, що відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» можуть отримувати державну соціальну допомогу малозабезпечені сім'ї. Закон України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам» передбачає та гарантує цій категорії населення право на матеріальне забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України та їх соціальну захищеність шляхом встановлення державної соціальної допомоги на рівні прожиткового мінімуму. Право на державну соціальну допомогу мають інваліди з дитинства і діти-інваліди віком до 18 років. Органом медико-соціальної експертизи згідно із

законодавством України визначається причини, група інвалідності, термін на який встановлюється інвалідність [4; 1].

Державна соціальна допомога призначається у таких розмірах: інвалідам з дитинства I групи – 100% до прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність; інвалідам з дитинства II групи – 80%; інвалідам з дитинства III групи – 60%; на дітей-інвалідам віком до 18 років – 70 %. Закон також регламентує різні надбавки, доплати у відсотках з відповідних причин [4; 1].

Однак, хочемо відмітити, що відповідно до чинного законодавства інвалідам з дитинства I та II груп надаються різні пільги, що у деяких випадках ця категорія населення ознайомлена тільки частково, а саме: безплатний проїзд всіма видами міського пасажирського транспорту (крім таксі) і на автомобільному транспорті загального користування в сільській місцевості у межах адміністративного району за місцем проживання; 50 % знижка вартості проїзду в осінньо-зимовий період залізничним транспортом; безплатне забезпечення непрацюючих інвалідів санаторно-курортним лікуванням у порядку встановленої черговості в міру надходження путівок відповідно до медичного висновку; безплатне забезпечення протезно-ортопедичними виробами, ортопедичним взуттям або засобами пересування за призначенням лікаря або медико-соціальної експертної комісії; продаж автомобілів на пільгових умовах з оплатою 30 % їх вартості – інвалідам з дитинства за наявності відповідних медичних показань, посвідчення водія та відсутності у них протипоказань до керування автомобілем, батькам або родичам, котрі здійснюють догляд за інвалідами з дитинства, хворими на дитячий церебральний параліч, які не можуть самостійно пересуватись, за наявності у цих інвалідів медичних показань на право забезпечення автомобілем з ручним керуванням; першочергове отримання житлової площі особами, які хворіють відповідно до переліку захворювань, затвердженим Міністерством охорони здоров'я України; першочергове і пільгове встановлення квартирному телефону; при амбулаторному лікуванні лікарські засоби за рецептом лікарів відпускаються з оплатою 50 % їхньої вартості [1; 2; 4].

Отже, дітям-інвалідам та дітям з вадами розумового або фізичного розвитку надається безоплатна спеціалізована медична, дефектологічна і психологічна допомога та здійснюється безплатне протезування у відповідних державних і комунальних закладах охорони здоров'я, однак, більшість із зазначених послуг ця категорія дітей можуть отримати в закладах (установах та організаціях) великих міст або в районних центрах. Можливість отримати необхідні послуги безпосередньо за місцем проживання клієнта на даний час в Україні тільки в процесі розвитку.

Проведене дослідження не вичерпує усіх аспектів даної проблеми, подальшого детального вивчення та аналізу потребує досвід роботи Центру медико-соціальної допомоги сім'ям з дітьми, які мають опорно-рухові порушення внаслідок ураження ЦНС.

Список використаних джерел

1. Болотіна Н.Б. Право соціального захисту України: навч. посіб. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2008. – С. 428 – 446.
2. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії: Закон України від 5 жовтня 2000 р. № 2017-111 – [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2017-14>.
3. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21 листопада 1992 р. (в ред. Закону від 22 березня 2001 р.) – [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2811-12>.
4. Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам: Закон України від 16 листопада 2000 р. – [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2109-14>.